

FÉNY ÉS FÉNYECSKE CSODÁLATOS UTAZÁSA A FÖLDRE /RÉSZLET/

"Azért jöttem, hogy segítsek emlékezni arra, aki vagy... Arra a nagyszerűsége, aki valójában vagy... A nagyszerűsége, amely benne van minden emberi életformában... Szeretetre és a tiszteletre, amely mindenkinek kijár; amint ezt teljes mértékben felismered, a mennyország a tiéd."

**VILÁG VILÁGOSSÁGA, SZERELEM GYÜMÖLCSE EGYENGETI UTADAT.
NE NÉZZ HÁTRA, AZ ÉLET BENNED VAN!**

SZERELEM magasabb dimenziója magától megérkezik, amikor érett vagy rá. Sem mantrával, sem mágiával, sem bájitással, sem csáberők bevetésével nem teremtéd, nem vonzod, nem hozod létre. Nem tudod uralni. Légy hálás, ha már itt van, s érezd a kegyelem erejét, mely ebből árad. És tudd, hogy a legtöbbet érdemled. Igaz, tiszta, őszinte, feltétel nélküli szerelem az égben köttetik.

*Írta: Florida Flor
Spirituális Coaching*

*Rajz: Béres Beáta
Spirituális festő, rajzoló művész*

Történt egyszer, mikor az időtlenség gyönyörű Világában, Fény arra gondolt mi lenne, ha újra megpróbálná azt a Világot, amelyik a Világok között a legnehezebb próbatételekkel bír. Teltek-múltak a pillanatok, Fényben egyre erősebbé vált az utazási terve.

Így szólt Fényecskéhez:

- Eldöntöttem megyek a Földre, nagyon szeretem azt a Világot.

Majd mondta Fényecskének:

- Gyere velem, megéljük a földi szerelmet, bejárjuk azt a Világot. Gyönyörű tájak vannak, hisz tudod. Te különleges vagy, és csodákkal árasztod el az embereket, segítesz nekik.

Fényecske nagyon megijedt, majd azonnal így szólt:

- Én nem megyek sehová, Te menj nyugodtan!

Fény nagyon szomorú lett.

- Fényecske, nélküled nem mehetek, hiszen egészen elvesznék. Kinek szólnék egy olyan bizonyos napon, amikor épp nem vagyok elég erős, vagy elég bátor?
- Hát... - elcsuklott hangon kezdte Fényecske.
- Kitől kérnék tanácsot, amikor nem tudnám, hogy merre lehet az arra?
- Fény, te mindig tudni fogod, szívedben, az érzésedben az Utad.
- Mi van, ha mégsem tudom majd?
- Láttam, hogy a Földön az emberek már nem mernek szeretni és hinni. Nekem Te nagyon hiányoznál, mindig megnyugtatsz, mikor szomorú vagyok.
- Mi van, ha elveszek?
- Az veled nem fordulhat elő... Ha mégis eljön az idő, amikor nem leszünk együtt, akkor nagyon fontos, hogy megjegyezz valamit! Bátor, erős, okos, és szeretetteljes vagy! A Szeretet, ami tulajdonképpen vagy, az minden Világban érinthetetlen.
- Nélküled biztosan elveszek... - mondta elcsukló hangon Fény.

.....

Fényecske átgondolta, még olyan nem volt, hogy nagyon hosszú időt egymás nélkül töltöttek volna. Láttta Fényen, hogy nagyon elszomorodott, majd eldöntötte megy ő is; de hát tudta a születési feltételek a Földön megkövetelik az elválást egymástól. Majd így szólt:

- Nem veshetsz el! A legfontosabb az, hogy ha el kell válnunk, én akkor is mindig veled leszek! Ne feledd, amit most mondok: a Szeretet és az Igazság olyan szoros egységet alkot, hogy gyakorlatilag nem is lehet őket szétválasztani! Maradj mindig igazságos, és érezd az utadat, mert az érzéseidben ez a legnagyobb Kincsed!

- Veled tartok a Földre... Teljesen átgondoltad, Fény?
- Igen, biztos vagyok benne. Soha semmire nem vágytam még így!
- Soha? Ez igazán komoly dolog, hiszen öröktől fogva létezel.
- Ahogy Te is! – mosolygott legbelül.
- Elmegyek istenhez, és elmondom, hogy a Földre szeretnék menni! - mondta Fényecske.

.....

Isten azt mondta:

- Legyen! Menj és mutasd meg az embereknek, ami valójában vagy! Szeretet! Lássák meg, hogy ha képesek szeretni, nincs mitől félniük. Mi minden egyes Lelket meghallunk, csak szóljanak.

Fényecskének eszébe jutott egykori verse, amit egyszer egy gyönyörű cseresznyefa alatt olvasott fel Fénynek:

“Egy pillanat...

Egy pillanat, hogy be Engedj a szívedbe,

Egy pillanatra legalább engedj be, hogy elmerülhessek benne,

Egy pillanatra érezni szeretném, hogy a Teremtő, milyen gyönyörű kincset ajándékozott Nekem,

Egy pillanatra, szeretném érezni általad az Életet, mely az égi szivárvány-hídtól a Földig ér,

Egy pillanat a némaságban, mézes csókok érezném,

Egy pillanat a forró lángoló éjszakában, összefonódva, lángoló szenvedély hevében,

Egy pillanat, mi által szólhatnának lágy dallamok, és a puha kezed simogatna,

Egy pillanat által, finoman szállnának itt az angyalok,

Egy pillanat, míg beengedsz a szíved csarnokába,

Egy pillanatra, hogy ablakot tárjak az égi végtelen Szerelem fényének,

Összeszedte a bátorságát, hálásan megköszönte Istennek és a Mindenségnek az Életét, majd ugrott is a Föld nevű bolygóra.

.....

Történt egyszer, gyönyörű szivárványos nap volt, mikor Fényecske barátaival felkerekedett. Elmentek a szomszéd városba meglátogatni a barátainak az ismerősét, aki egy hatalmas erdő melletti tóparton lakott.

Különös nap volt. Fényecskét különös érzés kerítette hatalmába. Nem is értette. Finom érzések, ismerős érzés... valaha érezte ezt, de már pontosan nem tudta mikor. Sajnos a barátok nem tudták pontosan merre lehet az az erdő és hol lakhat az ismerősük.

Fényecske így szólt:

- Gyertek utánam! Ismerős ez a hely nekem! Én tudom, hol van!

A barátok nevettek és mondták neki:

- Itt még nem járhattál, honnan tudod?
- Csak kövessetek! - mondta magabiztosan.

Így is volt, megtalálta az erdőszéli, tóparti házikót.

Az ismeretlen ismerős Fény már várta őket.

Mesésen szép helyen élt. Házikója mellett volt egy hatalmas lovarda.

Fényecske azonnal odament és nézte a gyönyörű lovakat. Egyszer csak egy fehér és egy fekete színű lovacska állt meg mellette. Lélegzetelállító volt számára, majd észrevette az idegen ismerőst, aki éppen mellette állt. Ránézett Fény és mosolygott...behívta őket a házába.

Fényecske lemaradt és nézte az ismerős tájat. Nagyon mély nyugalomérzés járta át egész lényét.

Bement a házba is, ahol bemutatták a különösen ismerős Fénynek.

Kezet fogtak és egymás szemébe néztek.

Fényecske, elmerült a ismeretlen szemében. Hirtelen meglátta Önmagát a gyönyörű zöld fényben, majd feleszmélt magában... itt van, megvan az én Fényem.

Mint egy vízesés zuhatag, úgy zúdultak az emlékei vissza, szívük meg telt fényvel.

Különös és finom érzés járta át mindkettőjüket. Csak nézték egymást, s mély nyugalom járta át lényüket.

A Megérkezés nyugalma, csoda, amiért érdemes megszületni.

Amikor megélhettem az igaz életem

Amikor megélhettem mindazt, ami nem vagyok, hálával töltött el a tapasztalat mindazért, ami nem vagyok,

Amikor megélhettem mindazt, ami valójában vagyok, megismertem a feltétel nélküli Szeretet szent erejét, az igaz Szabadságot.

Amikor Szeretettel élem az életemet, akkor látlak téged és látom a történeteidet...Látlak téged, így bármi is történt, elfogadlak, és feltétel nélkül szeretlek,

Amikor Szeretettel élem az életemet, akkor sosem csak magamat élem, élem az egész mindenséget, Amikor Szeretettel élem az életemet, akkor arra figyelek, hogy ezt a szeretet mindennel és mindenkivel megosszam,

Amikor Szerellemmel élem az életem, abban a pillanatban élem át e világi lét értelmét,

Amikor átéltem az elszakadásunk pillanatát, akkor átéltem újra az Egy kettéválását és rájöttem, hogy nem tudok és nem akarok élni Nélküled!

Amikor Szeretettel, Szerellemmel, élem az életemet, akkor alázattal kérem a Mindenséget, Istent, hogy mindenkinek adjon egyetlen olyan pillanatot, amikor megélheti ezt a leírhatatlan érzést, a Feltétel nélküli Szeretetet, a Szent Szerelmet, a csodát, amiért tulajdonképpen leszületett, amiért éppen embernek született.

Szeretettel,

Florida Flor

Spirituális Coaching

- *Önismereti tanácsadás*
- *Energia gyógyítás*
- *Csakra tisztítás, hangolás*
- *fekete mágia levétele*
- *Karmák, blokkok oldása*
- *Energia szint felmérés*
- *Ikerláng, energiák hatásai*
- *Tanácsadás, tisztítás*

Szeretettel várlak.

Érdeklődni: E-mail: florfloridacoaching@gmail.com

Az írás, rajz, ábra vagy fotó (kivéve a pixabay és freeimage fotókat), a Szerző saját és kizárólagos szellemi jogtulajdonát képezik, és szerzői jogvédelem alatt állnak (1999. évi LXXVI. tv. alapján).